Dosar nr. electronic 2-23150211-28-2-23102023
Dosar nr. manual 2-1269/2023

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

19 februarie 2025 or. Briceni

Judecătoria Edineț sediul Briceni
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul: Procopișina Aurelia
Grefier: Munciuleanu Mariana

A examinat în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Megasimetric" împotriva *****, intervenient accesoriu Inspectoratul de Poliție Bălți privind restituirea îmbogățirii nejustificate,

A constatat:

SRL „Megasimetric" s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva *****, intervenient accesoriu Inspectoratul de Poliție Bălți privind restituirea îmbogățirii nejustificate.

În motivarea cererii reclamantul a indicat, că la data de 01.12.2021, între SRL "Megasimetric" cu sediul în raionul Orhei, satul Camencea, c/f 1015606004724, în calitate de prestator și Inspectoratul de Poliție Bălți al IGP, cu sediul în mun. Bălți, strada Ștefan cel Mare 50, c/f 10066001004448, în calitate de beneficiar, a fost încheiat contractul de prestări servicii nr. 59.

Conform pct. 2.1. al contractului menționat supra, obiectul contractului reprezintă serviciile de ridicare, transportare, depozitare și restituire a mijloacelor de transport în cadrul proceselor contravenționale și penale.

Conform procesului-verbal de ridicare și aducere a vehiculului la parcarea specială nr. VEH01 000100 datat cu data de 18.08.2022, mijlocul de transport de model Audi cu n/î EDAW ***** a fost ridicat și adus la parcarea specială.

La data de 12.12.2022 către Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova a fost înaintată interpelare nr.59/22 prin care s-a solicitat furnizarea informației privind comunicarea despre ultima adresă de domiciliu, la care este înregistrat actualmente *****, IDNP *****.

Conform notei informative nr.02-2357 din 11.01.2023 emisă de Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova, s-a comunicat că potrivit datelor din Registrul de stat al populației *****, este înregistrat la domiciliu în Republica Moldova pe adresa: r-nul Briceni, satul ***** din 12.01.1988.

La data de 20.03.2023 către Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova a fost înaintată interpelare nr.236/23 prin care s-a solicitat furnizarea informației privind comunicarea despre ultima adresă de domiciliu, la care este înregistrat actualmente

*****, IDNP *****.

Indică, că conform notei informative nr.02-23794 din 20.03.2023 emisă de Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova, s-a comunicat că potrivit datelor din Registrul de stat al populației *****, este înregistrat la domiciliu în Republica Moldova pe adresa: *****, *****, *****lui nr.7 bl.1, ap.29 din 27.11.2007.

La data de 28.10.2022 a fost expediat somație extrajudiciară privind încasarea cheltuielilor suportate în legătură cu transportarea și păstrarea mijlocului de transport din numele SRL "Megasimetric", către ***** fapt confirmat prin avizul de recepție datat cu data de 01.11.2022.

La data de 07.04.2023 în mod repetat a fost expediat somație extrajudiciară privind încasarea cheltuielilor suportate în legătură cu transportarea și păstrarea mijlocului de transport nr.210 către ***** din numele C.A. "Gheorghița Ion", scrisoarea fiind restituită cu mențiunea nereclamat.

La data de 07.04.2023 a fost expediat somație extrajudiciară privind încasarea cheltuielilor suportate în legătură cu transportarea și păstrarea mijlocului de transport nr.209 către ***** din numele C.A. „Gheorghița Ion", fapt confirmat prin avizul de recepție datat cu data de 12.04.2023.

Se invocă, că conform art. (7) alin.(1) al Legii nr. 1125 din 13.06.2002 pentru punerea în aplicare a Codului civil al RM, republicată în Monitorul Oficial nr. 66-75 din 01.03.2019 modificările la Codul civil operate prin Legea nr. 133/2018 intră în vigoare la 1 martie 2019. Conform art. 7 alin.(1) Cod civil (redacția nouă, în vigoare din 01.03.2019) sub denumirea marginală de Actiunea în timp a legii civile, legiuitorul imperativ stipulează că Legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare. Mai mult ca atât, potrivit art. 7 alin.(4) Cod civil (redacția nouă, în vigoare din 01.03.2019): în cazul situațiilor juridice contractuale în curs de realizare la data intrării în vigoare a legii noi, legea veche va continua să guverneze natura și întinderea drepturilor și obligațiilor părților, precum și orice alte efecte contractuale, dacă legea nouă nu prevede altfel.

Din prevederile indicate supra, reclamantul indică, că rezultă în afara oricărui dubiu că raportat la caz materialul litigios este guvernat de legea nouă, adică de prevederile Codului civil în redacția nouă, în vigoare de la 01.03.2019.

Conform art. 10 CC al RM, aliniatul (1) persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară; aliniatul (2) neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

În coroborare cu art. 11 CC al RM, aliniatul (1) buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic; aliniatul (2) în special, este contrar

bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.

Potrivit art.858 CC al RM, aliniatul (1) temeiul executării rezidă în existența unei obligații; aliniatul (2) obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Articolul 774 alin.(1) CC al RM, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Prevederile art. 1537 CC al RM, prin contract de depozit o parte (deponent) se obligă să predea pentru păstrare, pe o perioadă determinată sau nedeterminată, bunul mobil celeilalte părți (depozitar), iar depozitarul se obligă să păstreze bunul mobil și să-l restituie la cerere.

În strictă coroborare cu art. 1539 CC al RM, aliniatul (1) depozitul are titlu gratuit dacă în contract nu este prevăzut altfel. În cazul în care depozitarul este un profesionist, se consideră că asupra remunerării s-a convenit în mod tacit; aliniatul (2) dacă asupra mărimii remunerației datorate nu s-a convenit, se consideră convenită, în cazul existenței unui tarif stabilit, retribuția tarifară, iar în lipsa tarifului, retribuția obișnuită; aliniatul (3) deponentul este obligat să compenseze depozitarului cheltuielile necesare păstrării bunului.

La caz reclamantul menționează, că de facto între SRL ”Megasimetric” și *****, ***** a avut loc un contract de depozit prin intermediul unei autorități publice prin urmare pârâții sunt obligați să achite serviciile prestate, potrivit tarifelor stabilite și anunțate de depozitar.

Conform art. 1979 alin.(1) CC al RM, dacă o persoană obține o îmbogățire nejustificată (persoană îmbogățită) care se atribuie la dezavantajul suferit de o altă persoană (persoană dezavantajată), ea este obligată față de persoana dezavantajată să restituie îmbogățirea.

Prevederile art. 1980 CC al RM, aliniatul (1) consecințele juridice ale îmbogățirii obținute în temeiul unui contract sau unui alt act juridic valabil și eficient sunt reglementate de alte dispoziții legale dacă acele reguli acordă sau exclud dreptul la restituirea îmbogățirii, prin efectul revocării, rezoluțiunii, reducerii obligației corelative sau pe alt temei; aliniatul (2) dispozițiile prezentului capitol nu afectează orice alt drept de restituire sau recuperare prevăzut de dispozițiile legale în materie de proprietate, contracte sau alte dispoziții legale; aliniatul (3) cu toate acestea, dacă persoana dezavantajată are: a) atât o pretenție pe baza prezentului capitol la restituirea îmbogățirii nejustificate; b) cât și o pretenție de reparare a dezavantajului (fie împotriva persoanei îmbogățite sau a unui terț) sau un drept de recuperare pe baza altor dispoziții legale ca rezultat al îmbogățirii nejustificate, atunci satisfacerea uneia dintre pretenții reduce cealaltă pretenție în același volum; aliniatul (4) regula prevăzută la alin. (3) se aplică de asemenea dacă o persoană se folosește de un bun al persoanei dezavantajate, astfel încât acesta majorează patrimoniul altei persoane, iar conform dispozițiilor prezentului capitol: a) cel ce se folosește este obligat față de persoana dezavantajată să întoarcă valoarea

folosinței; și b) dobânditorul este obligat față de persoana dezavantajată în legătură cu majorarea patrimoniului său.

Potrivit art. 1984 alin.(1) CC al RM, o persoană este îmbogățită prin majorarea patrimoniului său, folosirea bunurilor altuia, prestarea unui serviciu sau executarea unei lucrări în folosul său.

Art.1985 alin.(1) CC al RM, prevede, că o persoană este dezavantajată prin micșorarea patrimoniului său, folosirea bunurilor de către o altă persoană, prestarea unui serviciu sau executarea unei lucrări în folosul altuia.

Conform art. 1986 alin.(1) lit. b) CC al RM, o îmbogățire se atribuie la dezavantajul altuia, în special: dacă persoana dezavantajată prestează un serviciu sau execută o lucrare în folosul persoanei îmbogățite.

Articolul 1991 alin.(1) CC al RM, dacă îmbogățirea constă din bunuri care nu pot fi transmise, din lucrări, servicii sau folosința unui bun, persoana îmbogățită este obligată să restituie îmbogățirea prin plata valorii bănești în folosul persoanei dezavantajate.

În strictă coroborare cu art. 1992 CC al RM, alin.(1) valoare bănească a îmbogățirii se consideră suma de bani la care un transmițător și un dobânditor cu intenții reale de a încheia un contract ar fi convenit în mod valabil ca preț al acesteia. Cheltuielile suportate de furnizorul unei lucrări, unui serviciu sau unei folosințe care, conform contractului, trebuie acoperite de dobânditor sunt considerate ca parte a prețului; alin.(2) economisire se consideră micșorarea bunurilor sau majorarea obligațiilor pe care persoana îmbogățită, în împrejurări specifice ei, le-ar fi suportat dacă nu obținea îmbogățirea; alin.(3) valoarea bănească și economisirea se apreciază la momentul în care persoana îmbogățită a obținut îmbogățirea.

Prevederile art. 960 alin.(1) CC al RM, cel care este dator să remită sau să restituie un bun poate să-l rețină atâta timp cât creditorul nu-1 despăgubește pentru cheltuielile necesare și utile pe care le-a făcut pentru acel bun și pentru prejudiciile pe care bunul le-a cauzat.

Se indică, că conform prevederilor Codului Civil, persoana care, fără temei legal sau contractual, a dobândit ceva (acceptat) ca urmare a executării unei prestări de către o altă persoană (prestator) sau a realizat în alt mod o economie din contul altuia este obligată să restituie acestei persoane ceea ce a primit sau a economisit. Nu este relevant faptul dacă îmbogățirea fără justă cauză a avut loc ca rezultat al comportamentului uneia dintre părți, a unui terț sau ca urmare a unei cauze independente de voința lor.

În doctrină, îmbogățirea fără justă cauză este definită ca fiind - faptul juridic licit prin care are loc mărirea patrimoniului unei persoane prin micșorarea corelativă a patrimoniului altei persoane, fără ca pentru acest efect să existe o cauză justă sau un temei juridic. O asemenea definiție este susținută de prevederile art. 1389 CC al RM, care enumeră în maniera unei definiții, condițiile îmbogățirii fără justă cauză. Acest fapt juridic generează un raport juridic în conținutul căruia se regăsește obligația celui ce ți-a sporit patrimoniul de a restitui celui însărcinat valoarea cu care s-a îmbogățit. Creditorul se numește prestator, iar debitorul acceptant. Atunci când acceptantul nu-și îndeplinește obligația, prestatorul poate introduce o acțiune în justiție prin care pretinde restituirea, numită.

În practica și literatura juridică un punct de vedere constant, în sensul că îmbogățirea fără just temei constituie un izvor de obligații distinct, extra contractual, care se deosebește de alte izvoare, cum ar fi răspunderea delictuală, gestiunea de afaceri, plata nedatorată.

Îmbogățirea fără just temei se datorează unui fapt licit și voluntar care conduce la sporirea patrimoniului uneia dintre părți în detrimentul alteia, fără nici un temei juridic, în afara oricărui raport contractual. Pentru stabilirea stării de fapt anterior faptului juridic licit și voluntar, cel sărăcit are dreptul să pretindă de la cel îmbogățit să-i restituie valorile luate pe nedrept.

Îmbogățirea fără justă cauză (îmbogățirea nejustificată) reprezintă în sine achiziționarea sau salvarea de bunuri (proprietate) pe cheltuiala altei persoane fără temeiuri stabilite prin lege, alte acte juridice sau o tranzacție.

Principalele condiții pentru îmbogățirea fără justă cauza sunt: lipsa temeiurilor legale pentru obținerea proprietății în litigiu; achiziționarea sau salvarea proprietății pe cheltuiala altei persoane.

După cum a fost deja menționat, îmbogățirea fără justă cauză are loc atunci când dobânditorul nu are temeiuri legale pentru proprietatea altcuiva. în conformitate cu Codul Civil, drepturile și obligațiile civile ce decurg din motivele prevăzute de lege și alte acte juridice, precum si din acțiunile cetățenilor si persoanelor juridice, care, deși nu sânt prevăzute de lege sau de acte, ci în virtutea principiilor generale și a sensului legislației civile, dau naștere drepturilor si obligaților civile.

Economisirea bunului înseamnă ca o persoana ar fi trebuit să-și epuizeze fondurile, dar nu le-a folosit nici din cauza cheltuielilor altei persoane, nici ca urmare a neplății remunerației cuvenite unei alte persoane.

Acțiunea pentru returnarea îmbogățirii nedrepte se numește acțiune de condictio. În dreptul roman, termenul condictio desemna acțiuni de răspundere speciale utilizate în procesul de formulare, în care nu s-a dat baza din care au decurs. Acestea aveau o natură abstractă și erau direcționate spre obținerea unei anumite sume de bani (certa pecunia) sau a unui anumit lucru (certa res).

Conform principiului culpabilității, în cazul culpabilității persoanei îmbogățite, este necesar să se înainteze o acțiune delictuală împotriva sa. În caz contrar (în absența unui semn de vinovăție în comportamentul persoanei care s-a îmbogățit), este necesar să se evalueze acțiunea depusă împotriva sa ca o acțiune de recuperare a îmbogățirii nedrepte.

La examinarea cerințelor cu privire la recuperarea îmbogățirii nedrepte, trebuie să se stabilească faptul unei asemenea îmbogățiri și cuantumul acesteia. În acest caz, o persoană în detrimentul alteia trebuie să primească un beneficiu pentru sine; primirea unui astfel de beneficiu de către dobânditor nu trebuie să aibă motivele prevăzute de actele juridice sau de o tranzacție.

Legiuitorul nu leagă apariția îmbogățirii nedrepte cu comportamentul culpabil al părților care au obligația. Atunci când se aplică normele legale din Codul Civil, nu este necesar să se stabilească un astfel de element al laturii subiective precum prezenta sau absenta voinței dobânditorului proprietății, a victimei însuși sau a terților de a dobândi

sau salva fără motive juridice.

Scopul funcțional al obligațiilor care decurg din îmbogățirea nedreaptă este de a oferi sprijin juridic pentru restabilirea statutului de proprietate inițial a creditorului pe cheltuiala debitorului în volumul acelei proprietăți pe care debitorul a achiziționat-o sau salvat-o nefondat pe cheltuiala creditorului. La baza apariției unor astfel de obligații se află o varietate de fapte juridice, care pot fi atât evenimente, cât si acțiuni.

În conformitate cu Codul Civil, o persoană care a folosit în mod nejustificat temporar proprietatea altcuiva fără intenția de a o achiziționa sau a serviciilor altcuiva trebuie să ramburseze victimei ceea ce a salvat ca urmare a unei astfel de utilizări, la prețul care a existat la momentul în care folosința s-a încheiat și în acel loc, unde s-a întâmplat. La stabilirea unui astfel de preț, trebuie, prin analogie, să se ghideze după regulile Codului Civil care prevăd aplicarea unui preț care, în circumstanțele comparabile, se percepe de obicei pentru bunuri, lucrări sau servicii similare.

Rambursarea pierderilor este o măsură a răspunderi juridice - civile. Potrivit Codului Civil, pierderile sunt înțelese ca cheltuieli pe care le-a făcut sau va trebui să le facă o persoană al cărei drept a fost încălcat pentru restabilirea dreptului încălcat, pierderea sau deteriorarea bunurilor sale (pagube reale), precum și venitul pierdut pe care această persoană l-ar fi primit în condiții normale de circulație civilă dacă nu i-ar fi fost încălcat dreptul (profit pierdut).

O bază pentru recuperarea daunelor este o infracțiune civilă. Obiectul dovezii în acțiunile referitoare la recuperarea pierderilor este definit după cum urmează: „ La examinarea cauzelor de recuperare a pierderilor, instanța de judecată trebuie să stabilească componența infracțiunii care include faptul apariției prejudiciului, vinovăția celui care a cauzat prejudiciul, ilegalitatea comportamentului ne legiuitorului, prezența unei legături de cauzalitate între acțiunile nelegiuitorului” și consecințele negative rezultate pentru reclamant, precum și valoarea prejudiciului. În acțiunile referitoare la despăgubirea pentru pierderi, reclamantul este obligat să demonstreze că pârâtul este persona, ca urmare a acțiunilor (inacțiunilor) căreia s-a produs prejudiciul, precum faptele de încălcare a obligației sau cauzare a prejudiciului, prezența pierderilor.

Atunci când obligațiile din îmbogățirea nedreaptă sunt un tip separat de obligații care au un caracter necontractual. Persona care, fără motive stabilite prin lege, alte acte juridice sau o tranzacție, a achiziționat sau a salvat proprietatea (dobânditor) pe cheltuiala altei persoane (victima) este obligată să restituie ultimei proprietatea dobândită sau salvată în mod nejustificat (îmbogățirea fără justă cauză). Regulile se aplica indiferent dacă îmbogățirea fără justă cauză a fost rezultatul comportamentului dobânditorului proprietății, al victimei însuși, al terților sau a avut loc împotriva voinței lor.

Motivele apariției îmbogățirii nedrepte (fără justă cauză) pot fi diferite, inclusiv cerința de a returna cele furnizate în cazul în care contractul nu a fost încheiat. în ceea ce privește particularitățile justificării (dovedirii) în astfel de cazuri, trebuie înțeles că, pentru ca cererea de recuperare a îmbogățirii nedrepte să fie satisfăcută, victima trebuie să demonstreze că dobânditorul a dobândit sau a salvat proprietatea pe cheltuiala sa fără temeiuri legale.

Se menționează, că reieșind din dispozițiile legislației care reglementează aceste

instituții juridice și a abordării de mai sus a instanțelor judecătorești pentru determinarea cercului de circumstanțe care trebuie dovedite atunci când se iau în considerare cazurile de recuperare a pierderilor și recuperarea îmbogățirii nedrepte, rezultă că diferențele lor principale sunt: apariția îmbogățirii nedrepte nu este legată de culpa dobânditorului; pierderile sunt o măsură a răspunderii juridice-civile, iar îmbogățirea fără justă cauză este un tip separat de obligațiile necontractuale; temeiurile pentru aplicarea regulilor referitoare la fiecare dintre instituțiile juridice considerate.

Reclamantul indică, temeiuri întru susținerea pretențiilor privind restituirea îmbogățirii nejustificate.

Potrivit pct. 19 din Hotărârea Guvernului nr. 557/2018 din 18.06.2018 pentru aprobarea Regulamentului privind modul de ridicare, transportare, depozitare și restituire a mijloacelor de transport în cadrul procesului contravențional, pentru temeiul prevăzut la pct. 5 subpct.2) din prezentul Regulament, serviciile de ridicare, transportare, depozitare și restituire a mijloacelor de transport se prestează de către agenții economici contractați de către Inspectoratul General al Poliției conform cerințelor stabilite în Legea nr. 131/2015 privind achizițiile publice, iar pentru temeiurile prevăzute la pct. 5 subpct.1), 3) și 4) serviciile de ridicare, transportare, depozitare și restituire a mijloacelor de transport se prestează de către agenții economici contractați de către Inspectoratul General al Poliției conform cerințelor cu privire la licitație stabilite în Codul civil al Republicii Moldova nr. 1107/2002. Termenul contractelor de prestări-servicii încheiate în temeiul Legii nr. 131/2015 privind achizițiile publice este de 1 an, iar pentru contractele de prestări-servicii încheiate în temeiul Codului civil al Republicii Moldova nr.1107/2002 termenul este de 5 ani.

La caz, reclamantul menționează faptul că la data de 01.12.2021, între SRL ”Megasimetric” cu sediul în raionul Orhei, satul Camencea, c/f -1015606004724, în calitate de prestator și Inspectoratul de Poliție Bălți al IGP, cu sediul în mun. Bălți, strada Ștefan cel mare 50, c/f 10066001004448, în calitate de beneficiar, a fost încheiat contractul de prestare servicii nr.59.

Conform pct. 26 a Hotărârii Guvernului RM nr. 557/2018 din 18.06.2018, perioada de depozitare a mijlocului de transport ridicat se estimează în ore și jumătăți de oră de la plasarea acestuia la parcarea specială. Plata pentru depozitarea mijlocului de transport ridicat se încasează pentru fiecare oră și jumătate de oră împlinită de aflare a acestuia în parcarea specială.

Punctul 36 a Hotărârii Guvernului RM nr. 557/2018 din 18.06.2018 cheltuielile pentru serviciile de ridicare, transportare și depozitare a mijlocului de transport în cadrul . procesului contravențional sunt suportate de către conducătorul proprietarul sau posesorul legal al mijlocului de transport în privința căruia a fost aplicată sancțiunea contravențională. Plățile se achita doar pentru serviciul efectiv prestate, în baza calculelor prezentate de către agentul economic care a prestat serviciul în cauză.

În speță făcând trimitere la HG nr.557/2018, pentru aprobarea Regulamentului privind modul de ridicare, transportare, depozitare și restituire a mijloacelor de transport în cadrul procesului contravențional, a contractului de prestări servicii nr.59 din 01.12.2021, a instrucțiunii cu privire la modul de executare a clauzelor contractului de

prestări servicii și a procesului-verbal nr. VEH 01 000100 din 18.08.2022 de ridicare și aducere a vehiculului la parcarea speciala deținuta de SRL Megasimetric amplasata mun. Balți, str. Dumitru Dragomir 4, a fost transportat și depozitat autovehiculul de model ”Audi" cu n/î EDAW *****, proprietarul căruia este *****, IDNP *****, conform adeverinței nr. TC 0073937 din 08.12.2022, eliberată de Instituția Publică ” Agenția Servicii Publice”.

Conform prevederilor art. 500 alin.(6) CC al RM, proprietarul este obligat să îngrijească și să întrețină bunul ce-i aparține dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Reieșind din prevederile normei sus citate, reclamantul menționează faptul că din data de 18.08.2022 momentul ridicării automobilului și până în prezent, ***** și *****, nu a întreprins nici o măsură pentru a-și ridica mijlocul de transport de la parcarea specializată și a achita suma pentru depozitarea bunului.

Făcând trimitere la prevederile art.9 din Regulamentul cu privire la parcările auto cu plată pe teritoriul RM, aprobat prin HG nr. 672 din 19.07.1998, posesorul mijlocului de transport, beneficiar al serviciilor prestate de parcarea auto cu plată, este obligat să achite la timp plata pentru garare.

Conform pct. 4.2 din contractul nr. 01.12.2021, încheiat între SRL ”Megasimetric” și Inspectoratul de poliție Bălți al IGP- prețul pentru serviciile de ridicare, transportare și depozitare a mijlocului de transport în cadrul procesului contravențional sunt suportate de către conducătorul, proprietarul sau posesorul legal al mijlocului de transport în privința căreia a fost aplicată sancțiunea contravențională.

Reclamantul remarcă faptul, că cheltuielile legate de păstrarea autovehiculului de model ”Audi” cu n/î EDAW *****, în perioada de timp 18.08.2022 - 04.04.2023, în decurs de 229 zile, le-a suportat în avans doar SRL ”Megasimetric”, care activând în condițiile legii cu privire la antreprenoriat și întreprinderi are tot dreptul la o remunerare a serviciilor prestate de depozit conform tarifelor stabilite.

În strictă coroborare cu cele menționate supra, aduce la cunoștință că, conform anexei nr.2 la contractul de prestări servicii nr. 59 din 01.12.2021, prețul pentru serviciile de păstrare a automobilelor se formează după cum urmează: ridicarea și transportarea mijlocului de transport cu masa totală de până la 3500 kg - 790 lei, păstrarea 6 zile - 12 lei/h, pentru perioada 18.08.2022 - 24.08.2022, primele șase zile s-a calculat după următoarea formulă – 24h * 12 lei/h= 288,00 lei (288,00 lei * 6 zile = 1728,00 lei), păstrarea în termen mai mult de 6 zile pentru perioada 24.08.2022 - 04.04.2023, constituie suma de 44 600 lei formată din: 223 zile * 200 lei/zi= 44600 lei.

Din data de 18.08.2022 și până la data de 04.04.2023, cheltuielile suportate de SRL,,Megasimetric” pentru depozitarea mijlocului de transport de model ,,Audi” cu n/î EDAW *****, constituie suma de 478118 lei (790+1728+44600=47118 lei).

Reclamantul mai indică, că întrucât temeiurile de fapt și de drept care constituie obiectul prezentei acțiuni și argumentele invocate, deja au fost examinate și soluționate prin hotărâri judiciare emise în cauze identice rămase definitive și irevocabile, prin prisma securității raportului juridic apare stricta necesitate de a face trimitere la multiplele precedente în suportul admiterii prezentei cereri de chemare în judecată: decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel

Chișinău din 17.06.2021, dosar nr. 23a-1962/21, decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție nr.2ra-1161/2021 din 13.10.2021; decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Bălți nr.2a-419/21 din 28.10.2021; decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău nr.2a-2185/19 din 14.07.20204.

Subliniază reclamantul, că luarea în considerare a precedentelor invocate, derivă din principiul securității raporturilor juridice. Or, deși jurisprudența națională nu constituie izvor de drept, în virtutea principiului securității juridice, alegațiile instanței supreme în cauzele la care facem referire trebuie luate în calcul, altminteri se va crea un climat de insecuritate juridică, ceea ce este în contradicție cu principiul securității juridice. în acest context, Curtea Europeană de multiple ori a subliniat că principiul securității juridice garantează, inter alia, o oarecare stabilitate în cazurile juridice și contribuie la încrederea publicului în instanțe. Pe de altă parte, persistența hotărârilor judecătorești neunitare creează o stare de incertitudine juridică în măsură să scadă încrederea publicului în sistemul judecătoresc, în vreme ce această încredere este evident una dintre componentele esențiale ale unui stat de drept (A se vedea: cauza Păduraru împotriva României, pct.98, nr. 63252/00, CEDO 2005-XII (fragmente); cauza Vincic și alții împotriva Serbiei, nr. 44698/06 și alții, 1 decembrie 2009, pct.56).

Incontestabil, atunci când în cauzele care conțin situații de fapt similare și în care sunt aplicabile aceleași dispoziții legale se adoptă hotărâri judecătorești diferite, chiar opuse, există o situație de jurisprudență neunitară sau divergență de jurisprudență, fapt ce afectează în mod considerabil securitatea juridică a relațiilor sociale.

Reclamantul indică, că luarea în considerație a precedentelor judiciare invocate se impune și din perspectiva neadmiterii discriminării (A se vedea: cauza Aurel Beian împotriva României, Hotărârea din 06 decembrie 2007); or, deosebirile de tratament sunt discriminatorii, ducând la încălcarea art. 14 al Convenției Europene. în această cauză, Curtea a reținut că interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale a fost soluționată în mod diferit de instanțele judecătorești, iar statul român a fost condamnat, reținându-se existența unei jurisprudențe neuniforme, care a creat un tratament inegal unor persoane aflate în situații identice.

Potrivit art.82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuieli de judecare a pricinii.

Conform art.96 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de către un avocat.

În conformitate cu prevederile art.63 alin.(5) al legii cu privire la avocatură nr.1260 din 19.07.2002, cheltuielile suportate în legătură cu acordarea de către avocat a asistenței juridice în organele de urmărire penală și instanțele de judecată în cauzele penale, civile și administrative se încasează concomitent cu soluționarea cauzei în fond, fără o procedură litigioasă prealabilă.

Luând în considerație Recomandările privind cuantumul onorariilor avocaților și

compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobate prin Decizia Consiliului Uniunii Avocaților din Republica Moldova nr. 2 din 30.03.2012. în aceste recomandări menționându-se că un diapazon rezonabil și recomandabil pentru mărimea tarifelor orare ale avocaților din Republica Moldova este între 50 și 150 euro/ora.

Prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților; copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și in alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul). De asemenea, pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: complexitatea cauzei, noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță, aportul avocatului la soluționarea cauzei, timpul și munca depusă de avocat, faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare, justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză, și alți factori la discreția instanței.

Reclamantul remarcă, că conform facturii fiscale Seria nr. EAI000382393 din 26.07.2023 și bonul de plată Seria QL nr.739846 din 18.09.2023 se atesta achitarea serviciilor juridice de către reclamant în mărime de 3 000 de lei. Astfel, reieșind din faptul că în cadrul prezentei acțiuni, reclamantul a fost reprezentat de către avocat, ținând cont de art.96 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța urmează a considera necesare, rezonabile și realmente angajate cheltuielile de asistență juridică pe marginea prezentei cauze civile în cuantum de 3 000 de lei. Având în vedere durata în timp a examinării cauzei, volumul asistenței juridice acordat, numărul de ședințe la care a participat avocatul, complexitatea cauzei reieșind din suma solicitată, astfel instanța urmează a conchide că suma cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3 000 de lei este una rezonabilă.

Prin cerere SRL „Megasimetric” solicită:

Admiterea integrală a prezentei cereri.

Restituirea îmbogățirii naejustificate în mod solidar din contul pârâților *****, IDNP *****, domiciliat în r-nul *****, ***** și *****, IDNP ***** domiciliat în *****, *****, *****lui nr.7, bl.1, ap.29, în favoarea reclamantului SRL ”Megasimetric”, cu sediul în r-nul Orhei, s. Camencea, c/f 1015606004724, a sumei de 47 118 lei, legate de păstrarea mijlocului de transport de model ”Audi” cu n/â EDAW ***** pe perioada de 18.08.2022 până la data de 04.04.2023.

Încasarea în mod solidar de la pârâții *****, IDNP *****, domiciliat în r-nul *****, ***** și *****, IDNP ***** domiciliat în *****, *****, *****lui nr.7, bl.1, ap.29, în folosul reclamantului SRL ”Megasimetric”, cu sediul în r-nul Orhei, s. Camencea, c/f 1015606004724, a sumei de 1413,54 lei ce constituie taxa de stat si cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3000 lei.

În ședința de judecată reprezentatul reclamantului, avocatul Gheorghița Ion a susținut cererea și a solicitat admiterea integrală a cererii din motivele indicate, cu

încasarea în mod solidar de la *****și ***** în beneficiul SRL ,,Megasimetric" suma de 47118 lei legate de păstrarea mijlocului de transport de model ,,Audi" cu numărul de înmatriculare EDAW ***** pentru perioada 18 august 2022 până la data de 04 aprilie 2023, suma de 1413,54 lei cu titlu de taxa de stat achitată la depunerea cererii și sumă de 3000 lei cheltuieli de asistență juridică. Până la moment mijlocul de transport nu a fost restituit, se află la parcare.

În ședința de judecată pârâții ***** și ***** nu s-au prezentat fiind citați în mod legal.

Reprezentatul pârâtului *****, avocatul Gordilă Vitalie în ședința de judecată nu s-a prezentat fiind citat în mod legal.

La data de 04 februarie 2025 pârâtul ***** prin intermediul avocatului Gordilă Vitalie în instanța de judecată a depus referință. În motivarea referinței a indicat, că *****, în data de 17 ianuarie 2025 a plecat la muncă în Germania, și respectiv nu are posibilitatea de a se prezenta în fața instanței de judecată la ședința fixată pentru data de 05 februarie 2025, ora 10.00, la examinarea cererii de chemare în judecată depusă de către SRL„MEGASIMETRIC„ vs. ***** și *****, privind încasarea datoriei. ***** Igor declară că nu recunoaște acțiunea depusă de SRL„MEGASIMETRIC„ privind încasarea datoriei și solicită respingerea acesteia ca lipsită de temei juridic. În susținerea poziției sale, *****, aduce următoarele argumente de fapt și de drept:

Conform art. 118 din Codul de procedură civilă, (1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. [...] (3) Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Consideră, că în cazul dat, obiectul juridic litigios constituie restituirea îmbogățirii nejustificate,

În temeiul art. 9 alin.(l) și (2) Cod civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice dreptului de proprietate asupra unui bun, a încasării unei sume de bani, prin dobândirea unei creanțe etc.

De cealaltă parte, dezavantajul reprezintă o diminuare a patrimoniului unei persoane prin transmiterea unei valori sau a unor servicii evaluabile în bani către patrimoniul îmbogățitului. Dezavantajul reprezintă o sărăcire care constă în diminuarea unor elemente active ale patrimoniului sau în efectuarea unor cheltuieli care nu sunt restituite. În majoritatea cazurilor obiectul dezavantajului este de aceeași natură cu cel al îmbogățirii.

Potrivit art. 158 alin. (1) Cod procedură penală, corpuri delicte sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Suplimentar, art. 159 alin. (1) Cod procedură penală stabilește că corpurile delicte se anexează la dosar și se păstrează în dosar sau se păstrează în alt mod prevăzut de lege. Corpurile delicte care, din cauza volumului sau din alte motive, nu pot fi păstrate împreună cu dosarul trebuie fotografiate și fotografiile se anexează la procesul- verbal respectiv. Obiectele voluminoase, după fotografiere, pot fi sigilate și transmise spre păstrare persoanelor juridice sau fizice. In acest caz, în dosar se va face mențiunea respectivă.

Potrivit art. 227 alin. (1) și (2) pct. 2) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delicte.

Conform art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

În corespundere cu prevederile art. 208 alin. (1) Cod Civil, actul juridic poate fi încheiat verbal, în formă electronică, în scris sau în formă autentică.

Conform prevederilor legale statuate la art. 209 alin. (1) Cod civil, actul juridic pentru care legea sau acordul părților nu stabilește formă scrisă sau autentică poate fi încheiat verbal.

În temeiul art. 210 alin. (1) Cod civil, trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice și persoanele fizice și dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depășește 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului.

Conform prevederilor art. 679 alin. (1) Cod civil, contractul se consideră încheiat, dacă părțile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esențiale.

Potrivit art. 1086 Cod civil, (în redacția până la republicarea din 01.03.2019), în vigoare la data transmiterii spre păstrare a mijlocului de transport - 10.01.2018, prin contract de depozit o parte (depozitar) se obligă să păstreze bunul mobil, predat de cealaltă parte (deponent), o perioadă determinată sau nedeterminată și să-l restituie la cerere.

Consideră necesar de a menționa, că actele primirii la păstrare a unității care, deși nu sânt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile. Drepturile și obligațiile civile apar: a) din contracte și din alte acte juridice; b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariției drepturilor și obligațiilor civile; c) din hotărâre judecătorească în care sunt stabilite drepturi și obligații; d) în urma creării și dobândirii de patrimoniu în temeiuri neinterzise de lege; e) în urma elaborării de lucrări științifice, creării de opere literare, de artă, în urma invențiilor și altor rezultate ale activității intelectuale; f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane; g) în urma îmbogățirii fără justă cauză; h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice și juridice și a unor evenimente de care legislația leagă apariția unor efecte juridice în materie civilă.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) și (2) Cod civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu

bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazuri lor prevăzute de lege.

Potrivit art. 308 Cod civil, actul juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.

Subsecvent, art. 774 alin. (1) Cod civil statuează că, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face, iar potrivit art.776 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Prin prisma dispozițiilor art.1979 Cod civil, dacă o persoană obține o îmbogățire nejustificată (persoană îmbogățită) care se atribuie la dezavantajul suferit de o altă persoană (persoană dezavantajată), ea este obligată față de persoana dezavantajată să restituie îmbogățirea. Prevederile alin.(1) se aplică doar în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol.

Se menționează în referință, că îmbogățirea nejustificată reprezintă o sursă autonomă de obligații. Normele cu privire la îmbogățire nejustificată au drept scop să asigure restabilirea echilibrului patrimonial, or nimeni nu se poate îmbogăți în detrimentul altuia fără a avea un temei legal. În condițiile legii, cel îmbogățit este obligat să restituie sau să plătească echivalentul în bani a îmbogățirii celui pe seama cui s-a realizat această îmbogățire nejustificată.

Regula generală conține o normă de bază, comprehensivă, care înglobează toate obligațiile ce se nasc din raportul de îmbogățire nejustificată, fiind formulată în termeni largi, astfel încât se referă la toate cazurile de îmbogățire, indiferent de modul în care s-a realizat: fie că este rezultatul prestației făcute pentru executarea unui contract nul, fie că este o plată nedatorată, fie că este rezultatul folosirii proprietății altei persoane sau a fost obținută în alt mod.

Potrivit art. 1981 alin. (4) Cod civil, o îmbogățire este nejustificată, cu excepția următoarelor cazuri: a) persoana îmbogățită este îndreptățită față de persoana dezavantajată să obțină îmbogățirea în virtutea unui contract sau unui alt act juridic, unei hotărâri judecătorești sau unui alt temei legal; sau b) persoana dezavantajată și-a dat consimțământul în mod liber și fără eroare de a suferi dezavantajul.

De asemenea, îmbogățirea este nejustificată dacă: a) persoana dezavantajată a oferit-o pentru un scop care nu este atins sau în considerarea unei așteptări care nu s-a realizat; b) persoana îmbogățită a cunoscut sau trebuia în mod rezonabil să cunoască despre acel scop sau acea așteptare; și c) persoana îmbogățită a acceptat sau se poate considera în mod rezonabil că a acceptat că îmbogățirea trebuie să fie restituită în astfel de circumstanțe.

În interpretarea corectă a normei rezultă că, în primul rând, trebuie să existe un debitor al obligației de restituire (persoana îmbogățită) și un creditor (persoana dezavantajată). Conform regulii, există două părți, dintre care una a realizat o îmbogățire nejustificată, iar cealaltă a suferit un dezavantaj. Efectul regulii rezidă în a genera un

raport obligațional, în cadrul cărei persoana îmbogățită să datoreze restituirea îmbogățirii, iar persoana dezavantajată - să fie îndreptățită să pretindă această restituire. Nu contează dacă între părți a existat sau nu un raport obligațional (contractual sau de altă natură) până la realizarea îmbogățirii.

Astfel, creditorul va putea pretinde restituirea îmbogățirii, indiferent dacă ea rezultă dintr-un contract declarat nul, dacă plata a fost făcută din greșeală unei persoane, în lipsa oricărei obligații de a plăti, dacă bunul a fost folosit în lipsa unui contract sau dacă plata datorată a fost achitată repetat. Similar, nu contează dacă îmbogățirea realizată este conferită direct de creditor debitorului, sau dacă este mediată prin transfer din partea unui terț.

Prin prisma art. 1984 Cod civil, o persoană este îmbogățită prin majorarea patrimoniului său, folosirea bunurilor altuia, prestarea unui serviciu sau executarea unei lucrări în folosul său. In scopul constatării dacă o persoană a obținut o îmbogățire și a mărimii acesteia nu se ia în considerare dezavantajul pe care persoana îmbogățită l-a suferit în schimbul îmbogățirii sau după îmbogățire.

Conform art. 1985 Cod civil, o persoană este dezavantajată prin micșorarea patrimoniului său, folosirea bunurilor de către o altă persoană, prestarea unui serviciu sau executarea unei lucrări în folosul altuia. In scopul constatării dacă o persoană a suferit un dezavantaj și a mărimii acestuia nu se va lua în considerare îmbogățirea pe care această persoană a obținut-o în schimbul dezavantajului sau după dezavantaj.

Astfel, într-un raport obligațional de îmbogățire nejustificată trebuie să existe un avantaj de partea persoanei îmbogățite, numit „îmbogățire” și o sărăcire de partea persoanei dezavantajate, numită ”dezavantaj”. Alături de aceasta, îmbogățirea servește drept măsură de calcul a restituirii.

Îmbogățirea reprezintă un avantaj material sau juridic, apreciabil pecuniar, care se obține prin dobândirea/folosirea unui bun, a unui serviciu sau a unui drept.

O îmbogățire presupune de fiecare dată o deplasare profitabilă de valori, care se va vedea, în sens economic, printr-o comparație între starea patrimonială a îmbogățitului înainte și după producerea evenimentului profitabil. Creșterea rezultă dintr-o operațiune sau tranzacție care, fără să aducă pierderi sau cheltuieli, sporesc patrimoniul îmbogățitului.

Îmbogățirea poate consta în o creștere a activului patrimonial, sau îmbogățire pozitivă și se manifestă printr-un câștig efectiv, urmare a dobândirii de transport, nu pot fi asimilate unor contracte de depozit, or, în actele respective lipsesc datele despre depozitar și deponent, care în aceste acte nu sunt identificate.

În același context, accentuăm că, din conținutul actelor primirii la păstrare a unității de transport, nu rezultă că, mijlocul de transport a fost transmis pentru depozitare reclamantei, în aceste acte fiind indicate doar numele și prenumele persoanei care a primit la păstrare automobilul, precum și numele, prenumele persoanelor care au asistat la întocmirea actului. Nu pot fi reținute la caz nici prevederile cu privire la îmbogățirea nejustificată, or, pentru aplicarea acestor prevederi, este important ca îmbogățirea să se producă în lipsa unui temei legal, adică actul de îmbogățire fără justă cauză să fie lipsit de un temei legal care să-l justifice.

În aceste circumstanțe, consideră că pretențiile înaintate de SRL„MEGASIMETRIC„ sunt neîntemeiate și, reieșind din dispozițiile legale enunțate, urmează a fi respinse.

Reprezentatul intervenientului accesoriu Inspectoratul de Poliție Bălți în ședința de judecată nu s-a prezentat fiind citat în mod legal.

Aprecierile instanței:

Instanța de judecată, examinând probele prezentate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, la prevederile legale ce guvernează spața, consideră necesar de a admite acțiunea, reieșind din următoarele:

Potrivit art. 118 alin. (1-3) Cod de procedură civilă al RM, (1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. (2) Partea care nu a exercitat pe deplin obligaţia de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanţei judecătoreşti un demers prin care solicită audierea părţii adverse în privinţa acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanţele pe care instanţa le consideră dovedite. (3) Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art.130 alin.(1) Cod de procedură civilă al RM, Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Potrivit art.774 alin.(1) Cod civil, În virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

În conformitate cu prevederile art.776 Cod civil RM, Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

În conformitate cu alin. (2) al art. 858 Cod civil RM, Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Potrivit art.901 alin.(5) Cod civil RM, Neexecutarea obligaţiei înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligaţiei şi include neexecutarea totală sau parţială a obligaţiei, executarea necorespunzătoare sau cu întîrziere a obligaţiei.

Articolul 960 alin.(1) Cod civil prevede, că cel care este dator să remită sau să restituie un bun poate să-l reţină atîta timp cît creditorul nu-l despăgubeşte pentru cheltuielile necesare şi utile pe care le-a făcut pentru acel bun şi pentru prejudiciile pe care bunul le-a cauzat.

Conform art.1979 alin.(1) Cod civil, dacă o persoană obţine o îmbogăţire nejustificată (persoană îmbogăţită) care se atribuie la dezavantajul suferit de o altă

persoană (persoană dezavantajată), ea este obligată faţă de persoana dezavantajată să restituie îmbogăţirea.

În conformitate cu prevederile art.1980 Cod civil, (1) Consecinţele juridice ale îmbogăţirii obţinute în temeiul unui contract sau unui alt act juridic valabil şi eficient sînt reglementate de alte dispoziţii legale dacă acele reguli acordă sau exclud dreptul la restituirea îmbogăţirii, prin efectul revocării, rezoluţiunii, reducerii obligaţiei corelative sau pe alt temei. (2) Dispoziţiile prezentului capitol nu afectează orice alt drept de restituire sau recuperare prevăzut de dispoziţiile legale în materie de proprietate, contracte sau alte dispoziţii legale. (3) Cu toate acestea, dacă persoana dezavantajată are: a) atît o pretenţie pe baza prezentului capitol la restituirea îmbogăţirii nejustificate, b) cît şi o pretenţie de reparare a dezavantajului (fie împotriva persoanei îmbogăţite sau a unui terţ) sau un drept de recuperare pe baza altor dispoziţii legale ca rezultat al îmbogăţirii nejustificate, atunci satisfacerea uneia dintre pretenţii reduce cealaltă pretenţie în acelaşi volum. (4) Regula prevăzută la alin.(3) se aplică de asemenea dacă o persoană se foloseşte de un bun al persoanei dezavantajate, astfel încît acesta majorează patrimoniul altei persoane, iar conform dispoziţiilor prezentului capitol: a) cel ce se foloseşte este obligat faţă de persoana dezavantajată să întoarcă valoarea folosinţei; şi b) dobînditorul este obligat faţă de persoana dezavantajată în legătură cu majorarea patrimoniului său.

Potrivit art.1984 alin.(1) Cod civil, o persoană este îmbogăţită prin majorarea patrimoniului său, folosirea bunurilor altuia, prestarea unui serviciu sau executarea unei lucrări în folosul său.

Conform art.1985 alin.(1) Cod civil, o persoană este dezavantajată prin micşorarea patrimoniului său, folosirea bunurilor de către o altă persoană, prestarea unui serviciu sau executarea unei lucrări în folosul altuia.

În conformitate cu prevederile art.1986 alin.(1) Cod civil, o îmbogăţire se atribuie la dezavantajul altuia, în special: a) dacă bunul persoanei dezavantajate este înstrăinat persoanei îmbogăţite de către persoana dezavantajată; b) dacă persoana dezavantajată prestează un serviciu sau execută o lucrare în folosul persoanei îmbogăţite; c) dacă persoana îmbogăţită foloseşte bunurile persoanei dezavantajate, în special cînd persoana îmbogăţită încalcă drepturile, posesia sau alte interese legitime ale persoanei dezavantajate; d) dacă un bun al persoanei îmbogăţite este îmbunătăţit de către persoana dezavantajată; sau e) dacă persoana îmbogăţită este eliberată de o obligaţie de către persoana dezavantajată.

Potrivit art.1991 alin.(1) Cod civil, Dacă îmbogăţirea constă din bunuri care nu pot fi transmise, din lucrări, servicii sau folosinţa unui bun, persoana îmbogăţită este obligată să restituie îmbogăţirea prin plata valorii băneşti în folosul persoanei dezavantajate.

Conform art.1992 alin.(1) Cod civil, Valoare bănească a îmbogăţirii se consideră suma de bani la care un transmiţător şi un dobînditor cu intenţii reale de a încheia un contract ar fi convenit în mod valabil ca preţ al acesteia. Cheltuielile suportate de furnizorul unei lucrări, unui serviciu sau unei folosinţe care, conform contractului, trebuie acoperite de dobînditor sînt considerate ca parte a preţului. (2) Economisire se consideră micşorarea bunurilor sau majorarea obligaţiilor pe care persoana îmbogăţită, în împrejurări specifice ei, le-ar fi suportat dacă nu obţinea îmbogăţirea. (3) Valoarea

bănească şi economisirea se apreciază la momentul în care persoana îmbogăţită a obţinut îmbogăţirea.

Din materialele cauzei urmează, că la data de 01 decembrie 2021 SRL „Megasimetric” și Inspectoratul de Poliție Bălți al IGP au încheiat contractul de prestare servicii nr.59 pe un termen de 5 ani, de la 01 decembrie 2021 până la 01 decembrie 2026. Obiectul contractului îl reprezintă serviciile de ridicare, transportare, depozitare și restituire a mijloacelor de transport în cadrul procesului contravențional. Prețul pentru serviciile de ridicare, transportare și depozitare a mijlocului de transport în cadrul procesului contravențional sunt suportate de către conducătorul , proprietarul sau posesorul legal al mijlocului de transport în privința căruia a fost aplicată sancțiunea contravențională. Plățile se achită doar pentru serviciile efectiv prestate, în baza calculelor prezentate de către prestator (f.d.18-26).

Prin procesul-verbal de ridicare și aducere a vehiculului la parcarea specială nr.VEH01 000100 din 18 august 2022 mijlocul de transport de model Audi 80 cu numărul de EDAW ***** a fost ridicat de la Gorbaciuc Andreși și adus la parcarea specială SRL„Megasimetric” (f.d.27).

Potrivit adeverinței Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” din 08 decembrie 2022, conform datelor din Registrul de Stat al Transporturilor (starea la 30 noiembrie 2022) mijlocul de transport cu numărul de înmatriculare EDAW*****, marca Audi 80, a fost înmatriculat cu drept de proprietate pe numele lui ***** (f.d.32).

Conform informației IGP INSP Direcția patrulare NORD din 14 noiembrie 2022, referitor la datele persoanelor mijloacelor de transport, care până la moment nu au ridicat unitățile de transport reținute, după cum urmează conform tabelului: nr. VEH agentul, 18.08.2022, 000100, Bejenari Victor, modelul Audi, numărul de înmatriculare EDAW *****, conducătorul auto ***** Igor, a.n. *****, dom. r-l Edineț, *****, *****lui 7/1 ap.29, proprietarul **********, a.n.*****, r-l *****, sat. ***** (f.d.36-39).

Conform notificării, reclamantul SRL „Megasimetric” a solicitat pârâtului ***** să achite datoria existentă în mărime de 15318 lei, în cel mult 7 zile din momentul recepționării prezentei notificări (f.d.40-41), care a fost recepționată de ultimul la data de 01 noiembrie 2022, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d.42).

La data de 04 aprilie 2023 avocatul Gheorghița Ion a expediat în adresa lui ***** somație extrajudiciară privind încasare cheltuielilor suportate în legătură cu transportarea și păstrarea mijlocului de transport în sumă totală de 47118 lei în termen de 10 zile calendaristice din momentul recepționării somației (f.d.43-44), plicul s-a restituit cu adeverința poștală cu mențiunea „nereclamat” (f.d.45).

Tot la data de 04 aprilie 2023, avocatul Gheorghița Ion a expediat în adresa lui ***** somație extrajudiciară privind încasare cheltuielilor suportate în legătură cu transportarea și păstrarea mijlocului de transport în sumă totală de 47118 lei în termen de 10 zile calendaristice din momentul recepționării somației (f.d.46-47), ultimul a recepționat somația la data de 12 aprilie 2023, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d.48).

Din motiv, că cheltuielile suportate de reclamant în legătură cu transportarea și păstrarea mijlocului de transport n-a fost restituită în termenul stabilit, la data de 20

octombrie 2024 a înaintat cererea de chemare în judecată privind restituirea îmbogățirii nejustificate.

Hotărârea Guvernului nr. 557 din 18-06-2018 pentru aprobarea Regulamentului privind modul de ridicare, transportare, depozitare şi restituire a mijloacelor de transport în cadrul procesului contravențional la pct.26 prevede, că 26. Perioada de depozitare a mijlocului de transport ridicat se estimează în ore și jumătăți de oră de la plasarea acestuia la parcarea specială. Plata pentru depozitarea mijlocului de transport ridicat se încasează pentru fiecare oră și jumătate de oră împlinită de aflare a acestuia în parcarea specială.

Potrivit pct.36 din aceiași hotărâre, Cheltuielile pentru serviciile de ridicare, transportare și depozitare a mijlocului de transport în cadrul procesului contravențional sunt suportate de către conducătorul, proprietarul sau posesorul legal al mijlocului de transport în privința căruia a fost aplicată sancțiunea contravențională. Plățile se achită doar pentru serviciile efectiv prestate, în baza calculelor prezentate de către agentul economic care a prestat serviciul în cauză.

Conform pct.9 din Hotărârii Guvernului nr.672 din 19 iunie 1998 cu privire la parcaje și parcările auto cu plată pe teritoriul Republicii Moldova, Posesorul mijlocului de transport, beneficiar al serviciilor prestate de parcarea auto cu plată, este obligat: să respecte cerinţele prevăzute de prezentul regulament şi regulile de parcare; să prezinte spre control exterior recepţionerului de serviciu mijlocul de transport şi să-l parcheze la locul de garare; să achite la timp plata pentru garare; să respecte cerinţele tehnicii securităţii antiincendiare, sanitare şi de protecţie a mediului înconjurător.

Astfel, cu certitudine s-a stabilit, că prin procesul-verbal de ridicare și aducere a vehiculului la parcarea specială nr.VEH01 000100 din 18 august 2022 mijlocul de transport de model Audi 80 cu numărul de EDAW ***** a fost ridicat de la ***** și adus la parcarea specială SRL,,Megasimetric", care a fost semnat de ultimul (f.d.27).

Din informației IGP INSP Direcția patrulare NORD din 14 noiembrie 2022, rezultă, că la data de 18.08.2022, mijlocul de transport de modelul Audi, numărul de înmatriculare EDAW *****, era condus de ***** Igor, iar proprietarul automobilului fiind ********** (f.d.36-39).

Potrivit art.500 alin.(6) Cod civil, Proprietarul este obligat să îngrijească şi să întreţină bunul ce-i aparţine dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Astfel, instanța consideră că proprietarul mijlocului de transport de modelul Audi 80, numărul de înmatriculare EDAW ***** *****, prin prisma prevederilor art.2013 Cod civil, poartă răspundere solidară împreună cu conducătorul *****.

În conformitate cu prevederile art.1537 Cod civil, Prin contract de depozit o parte (deponent) se obligă să predea pentru păstrare, pe o perioadă determinată sau nedeterminată, bunul mobil celeilalte părţi (depozitar), iar depozitarul se obligă să păstreze bunul mobil şi să-l restituie la cerere.

Potrivit art.1539 Cod civil,(1) Depozitul are titlu gratuit dacă în contract nu este prevăzut altfel. În cazul în care depozitarul este un profesionist, se consideră că asupra remunerării s-a convenit în mod tacit. (2) Dacă asupra mărimii remuneraţiei datorate nu s-a convenit, se consideră convenită, în cazul existenţei unui tarif stabilit, retribuţia

tarifară, iar în lipsa tarifului, retribuţia obişnuită. (3) Deponentul este obligat să compenseze depozitarului cheltuielile necesare păstrării bunului.

În cazul dat, de facto între SRL„Megasimetric” și *****, ***** a avut loc un contract de depozit prin intermediul unei autorități publice, din care considerent pârâții urmează să achite serviciile prestate de reclamant, potrivit tarifelor stabilite și anunțate de depozitare.

În ședința de judecată s-a stabilit că din 18 august 2022 și până la data înaintării cererii de chemare în judecată pârâții ***** și ***** n-au întreprins nicio măsură pentru a ridica mijlocul de transport de modelul Audi 80, numărul de înmatriculare EDAW ***** de la parcarea specializată SRL„Megasimetric” și de a achita suma pentru depozitarea bunului.

Conform pct.4.2 al contractului de prestare servicii nr.59 din data de 01 decembrie 2021 încheiat între SRL„Megasimetric” și Inspectoratul de Poliție Bălți al IGP, prețul pentru serviciile de ridicare, transportare și depozitare a mijlocului de transport în cadrul procesului contravențional sunt suportate de către conducătorul , proprietarul sau posesorul legal al mijlocului de transport în privința căruia a fost aplicată sancțiunea contravențională. Plățile se achită doar pentru serviciile efectiv prestate, în baza calculelor prezentate de către prestator (f.d.18-26).

Reclamantul SRL „Megasimetric” indică, că cheltuielile legate de păstrarea autovehiculului de model ”Audi” cu număr de înmatriculare EDAW *****, în perioada de timp 18 august 2022 – 04 aprilie 2023, în decurs de 229 zile, le-a suportat în avans, activând în condițiile legii cu privire la antreprenoriat și întreprinderi și că are tot dreptul la o remunerare a serviciilor prestate de depozit conform tarifelor stabilite. Conform anexei nr.2 la contractul de prestări servicii nr. 59 din 01.12.2021, prețul pentru serviciile de păstrare a automobilelor se formează după cum urmează: ridicarea și transportarea mijlocului de transport cu masa totală de până la 3500 kg - 790 lei, păstrarea 6 zile - 12 lei/h, pentru perioada 18.08.2022 - 24.08.2022, primele șase zile s-a calculat după următoarea formulă – 24h * 12 lei/h= 288,00 lei (288,00 lei * 6 zile = 1728,00 lei), păstrarea în termen mai mult de 6 zile pentru perioada 24.08.2022 - 04.04.2023, constituie suma de 44 600 lei formată din: 223 zile * 200 lei/zi= 44600 lei. Din data de 18.08.2022 și până la data de 04.04.2023, cheltuielile suportate de SRL„Megasimetric” pentru depozitarea mijlocului de transport de model „Audi” cu numărul de înmatriculare EDAW *****, constituie suma de 478118 lei (790+1728+44600=47118 lei).

În baza circumstanţelor de fapt şi de drept stabilite, instanța de judecată consideră, întemeiată cerința reclamantului privind încasarea în mod solidar de la ***** și ***** în beneficiul SRL „Megasimetric” suma de 47118 (patruzeci și șapte mii una sută optsprezece) lei legată de păstrarea mijlocului de transport de model „Audi” cu numărul de înmatriculare EDAW ***** pentru perioada 18 august 2022 până la data de 04 aprilie 2023.

Prin urmare, instanța de judecată consideră necesar de a încasa în mod solidar de la ***** și ***** în beneficiul SRL „Megasimetric” suma de 47118 (patruzeci și șapte mii una sută optsprezece) lei.

Potrivit prevederilor art.94, 96 și 82 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Conform ordinului de plată nr.312 din 29 august 2023 reclamantul la depunerea cererii în instanță a achitat taxa de stat în mărime de 1415 lei (f.d.2).

În temeiul art. 94 Cod de procedură civilă de la pârâții ***** și ***** în beneficiul SRL ,,Megasimetric" urmează să fie încasat în mod solidar cheltuielile de judecată privind taxa de stat achitată la depunerea cererii în sumă de 1413,54 (una mie patru sute treisprezece,54) lei.

Potrivit bonului de plată seria QL nr.739846 din 18 septembrie 2023, SRL ,,Megasimetric" a achitat pentru serviciile avocatului Gheorghița Ion suma de 3000 (trei mii) lei.

Astfel, în baza art.96 Cod de procedură civilă urmează a încasa în mod solidar de la ***** și ***** în beneficiul SRL ,,Megasimetric" sumă de 3000 (trei mii) lei cheltuieli de asistență juridică.

În conformitate cu art.238-241 Cod de procedură civilă Republica Moldova, judecătorul

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de SRL ,,Megasimetric" împotriva *****, intervenient accesoriu Inspectoratul de Poliție Bălți privind restituirea îmbogățirii nejustificate.

Se încasează în mod solidar de la *****, c/p *****, domiciliat în satul *****, raionul ***** și *****, c/p *****, domiciliat în orașul Cupcini, *****lui ***** în beneficiul SRL ,,Megasimetric" cu sediul satul Camenca, raionul Orhei, suma de 47118 (patruzeci și șapte mii una sută optsprezece) lei legate de păstrarea mijlocului de transport de model ,,Audi" cu numărul de înmatriculare EDAW ***** pentru perioada 18 august 2022 până la data de 04 aprilie 2023, suma de 1413,54 (una mie patru sute treisprezece,54) lei cu titlu de taxa de stat achitată la depunerea cererii și sumă de 3000 (trei mii) lei cheltuieli de asistență juridică.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile de la data adoptării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Edineț, sediul Briceni.

Președintele ședinței,
Judecător **Procopișina Aurelia**